

РЕШЕНИЕ

№ 5214

гр. София, 29.07.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 06.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **13607** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на П. П. В., чрез адв. Ал.М. против отказ на кмета на район С., Столична община /СО/ да извърши настаняване в жилище, обективиран в писмо № РСР18-ГР94-1318 от 31.10.2018г..

В жалбата се твърди, че е направено надлежно искане за настаняване в общинско жилище, а с процесното писмо кметът е отказал без основание.

Ответникът - кмета на район С., СО, чрез процесуален представител оспорва жалбата като недопустима и неоснователна. Твърди, че писмото има уведомителен характер и не представлява индивидуален административен акт. Обосновава се и теза за неоснователност на жалбата. Иска се отхвърляне на жалбата. Представено е писмено становище.

Софийска градска прокуратура редовно призована не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните доказателства, прие за установено следното:

С Протокол №7/25.11.2013г. Комисията по чл.10 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /Наредбата/ е включила в картотеката на нуждаещите се от жилище на район С. жалбоподателката П.В..

Видно от утвърдения окончателен списък по чл.15 от Наредбата при район С. за 2019г. жалбоподателката е включена в списъка за 2018г. под №30.

На 07.02.2018г. жалбоподателката е подала декларация по Наредбата, от която е видно, че семейството ѝ е едночленно.

На 10.10.2018г. адв.М., в качеството си на упълномощен представител подал от името на П. В. молба до кмета на район С., СО, с която поискал на основание чл.19 от Наредбата, П. В. да бъде настанена в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Искането е обосновано с това, че жилището е свободно, а В. е надлежно включена в окончателния годишен списък за 2018г.. В хода на съдебното производство е уточнено, че искането касае ап.15, а не ап.14.

Представена е справка от Наемно отделение, от която е видно, че апартамент №15, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] е с площ 67,05 кв.м. и жилищна площ 39,08 кв.м.. Представен е Акт №264 от 07.07.1998г., с който се удостоверява, че този апартамент е частна общинска собственост.

Със справка от председателя на Комисията по чл.10 от Наредбата се установява, че към 31.10.2018г. район С. е разполагал с шест свободни жилища, в три от които впоследствие са настанени четиричленно, петчленно и тричленно семейства и три са останали свободни, съответно с площ от 51,61 кв.м., 58,36 кв.м. и 42,02 кв.м.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежно легитимирана страна и предвид това, че в писмото не е указан срок и орган, пред който може да се обжалва, жалбата е подадена в срок.

Съдът намира, че оспореното писмо е индивидуален административен акт, тъй като освен уведомителната част, писмото съдържа и отказ жалбоподателката да бъде настанена в конкретно общинско жилище. Именно отказът подлежи на обжалване, тъй като нарушава права и интереси на лицето.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Установи се, че жилището, в което жалбоподателката е изявила желание да бъде настанена към 31.10.2018г. е било свободно и с жилищна площ 39,08 кв.м. С чл.17, ал.1 от Наредбата са определени норми за жилищно настаняване, според които за едночленно семейство е предвидена до 25 кв.м жилищна площ. Следователно площта на жилището в кв."Б.", [жилищен адрес] е по-голяма от допустимата за настаняване на жалбоподателката. Оспореният отказ е правилен и законосъобразен.

Разпоредбите на чл.17, ал.4, т.1 и 2 от Наредбата, според които за задоволяване на специфични нужди може да се предостави допълнителна жилищна площ /стая/ до 15 кв.м: когато член от семейството /домакинството/ страда от болест, която налага изолация, съгласно списъка на болестите, утвърден от министъра на здравеопазването, или се нуждае от помощта на друго лице съгласно експертно решение на ТЕЛК; на семейство, с което са живели непрекъснато в едно домакинство в продължение на 2 и повече години и продължават да живеят пълнолетни низходящи и възходящи, които не притежават жилище или вила в страната, са неприложими по отношение на жалбоподателката. Доказателства, че П. В. страда от заболяване изискващо изолация или помощ от друго лице не са представени, а семейството ѝ е едночленно и данни за членове на домакинство, с които да е живяла няма.

Необходимо е да се посочи, че и шестте жилища, с които район С., СО е разполагал към 31.10.2018г. по площ не съответстват на жилищните нужди на жалбоподателката. Освен това преди нея в утвърдения списък на нуждаещите се и други лица очакват настаняване в жилище.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. П. В., чрез адв. Ал.М. против отказ на Кмета на район С., Столична община да извърши настаняване в жилище, обективиран в писмо № РСР18-ГР94-1318 от 31.10.2018г.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: